

SAMLENOTAT

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet
17. februar 2015

Rådsmøde (miljø) den 6. marts 2015

Dagsorden	Side
1. Vejen mod UNFCCC-partskonferencen i Paris	2
- <i>Udveksling af synspunkter</i>	
- <i>Vedtagelse af partsindlæg om EU's bidrag</i>	
2. Energiunionen	6
- <i>Præsentation fra Kommissionen</i>	
- <i>Udveksling af synspunkter</i>	

1. Vejen mod UNFCCC-partskonferencen (COP21) i Paris

KOM-nummer foreligger ikke

Nyt notat

1. Resumé

Der forventes på miljørådsmødet den 6. marts 2015 en udveksling af synspunkter om Kommissionens meddelelse ("Vejen til Paris") om processen frem mod den 21. partskonference (COP21) under FN's klimakonvention (UNFCCC), der afholdes i Paris i december 2015, og hvor der ventes vedtaget en global klimaaftale. Endvidere forventes vedtagelse af partsindlæg til UNFCCC indeholdende EU's bidrag til den kommende klimaaftale (såkaldt "Intended Nationally Determined Contribution", INDC). Partsindlægget vil blive kommunikeret til FN's klimasekretariat i første kvartal af 2015 i overensstemmelse med beslutningerne på COP19 og COP20.

2. Baggrund

På COP19 i Warszawa blev det besluttet, at de parter, der er klar hertil, skal fremlægge deres bidrag til den globale klimaaftale, som ventes vedtaget på COP21 i Paris i december, i første kvartal af 2015. På COP20 i Lima den 1.-14. december 2014 blev der opnået enighed om et første udkast til elementer i en ny global klimaaftale. Der blev desuden præciseret, at parternes bidrag til den nye aftale skal omfatte reduktionsbidrag og kan omfatte bidrag til klimatilpasning. Beslutningen opfordrer samtidig parterne til at fremlægge detaljeret information om deres bidrag, så der kan skabes klarhed om det samlede ambitionsniveau i forhold til målsætningen om at holde den globale temperaturstigning under 2 grader i forhold til førindustrielt niveau. I Lima drøftedes derudover bl.a. klimafinansiering, differentiering mellem i- og ulande, og hvordan tilpasning skal reflekteres i den nye globale klimaaftale. Der blev ikke i Lima eller på den netop overståede forhandlingssession i Geneve den 8.-13. februar 2015 opnået enighed om disse udeståender, som forventes at blive centrale, men svære emner i de videre forhandlinger frem mod COP21.

Den 23. januar 2015 afholdtes forespørgselsdebat i Folketinget om opfølgning på FN's klimapanel (IPCC) femte hovedrapport. På baggrund heraf vedtog Folketinget den 27. januar 2015 V16, som har følgende ordlyd:

"Folketinget anerkender alvoren i IPCC's femte rapport. Regeringen opfordres til at fortsætte bestræbelserne for på COP21 at opnå en retfærdig og ambitiøs global klimaaftale med tidlige og ambitiøse reduktionsindsatser fra særligt de store udledere, herunder fortsat tilskyndelse og teknisk assistance til omstilling af energisystemerne i disse lande, og sikre, at Danmark lever op til sin andel af den eksisterende kollektive målsætning om, at de udviklede lande mobiliserer 100 mia. USD årligt fra 2020 og arbejde for et globalt langsigtet reduktionsmål.

Regeringen opfordres til i 2015 at styrke allianceopbygningen med progressive ulande gennem klimadiplomati og fremme en global aftale, hvor

- alle lande er omfattet og især ilandene og de mest udviklede ulande påtager sig ambitiøse og forpligtende reduktionsmål,
- klimatilpasning indgår,
- der sker en løbende revision af ambitionsniveauet i takt med ny viden og teknologi,
- luftfart og skibsfart inddrages og
- indsatsen for at fjerne subsidier på fossile energikilder forstærkes."

3. Formål og indhold

Sagen er sat på miljørådsmødet den 6. marts 2015, dels til udveksling af synspunkter om Kommissionens meddelelse "Vejen mod Paris", dels til vedtagelse af partsindlæg om EU's bidrag til den globale klimaaftale. Kommissionens meddelelse vil blive offentliggjort i slutningen af februar.

Vejen til Paris

For så vidt angår meddelelsen om Vejen til Paris forventes drøftelsen at sigte mod at opnå en fælles forståelse af EU's forhandlingsstrategi vedrørende centrale udeståender i forhandlingerne frem mod COP21 i Paris. Det gælder især spørgsmål som, hvordan differentiering mellem i- og ulande skal afspejles i aftalen, spørgsmålet om klimafinansiering til ulandene samt spørgsmålet om, hvordan den globale aftale gøres fleksibel, så reduktionsindsatsen kan øges efter 2020, hvor aftalen forventes at træde i kraft. EU arbejder for en juridisk bindende ambitiøs global aftale med reduktionsforpligtelser for alle parter samt, at en aftale skal være tilstrækkelig fleksibel til, at reduktionsindsatsen kan øges løbende efter 2020.

EU's bidrag til en ny global klimaaftale

Hvad angår EU's INDC forventes Kommissionens meddelelse at indeholde EU's forventede bidrag til den nye globale klimaaftale, og at dette bidrag vil afspejle beslutningen fra Det Europæiske Råd (DER) i oktober 2014 om en politikramme for EU's klima- og energipolitik i perioden 2020-2030, herunder et EU-internt drivhusgasreduktionsmål på mindst 40 pct. i 2030 i forhold til 1990.

Kommunikation af parternes – herunder EU's – forventede bidrag til den globale klimaaftale vil have stor betydning for forhandlingsdynamikken i klimaforhandlingerne i 2015. EU har i overensstemmelse med beslutningen fra COP19 og COP20 udmeldt, at man vil fremlægge sit bidrag til den globale klimaaftale i første kvartal af 2015, hvilket dermed kan lægge pres på andre centrale aktører i forhandlingerne. EU har samtidig opfordret andre parter til at gøre det samme. På COP20 i Lima var det således også en væsentlig EU-prioritet at fastholde processen og tidspunktet for fremlæggelse af parternes bidrag til den kommende aftale.

EU's bidrag til den globale klimaaftale skal formelt kommunikeres til FN's klimasekretariat og de øvrige parter i et partsindlæg ('submission') i første kvartal 2015.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv konsekvenser for dansk lovgivning.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser. Når der senere i EU bliver vedtaget konkret lovgivning for EU's klima- og energipolitikker for perioden 2020-2030, ventes det at få væsentlige statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv konsekvenser for erhvervslivet.

Beskyttelsesniveauet

Kommissionens meddelelse skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Samlenotatet er sendt i høring forud for møde i Klima-, Energi- og Bygningspolitisk Specialudvalg den 2. februar 2015. Følgende bemærkninger fremkom på mødet:

Dansk Industri betonedede nødvendigheden af at styrke den klimadiplomatiske indsats og mobilisere ulandene, herunder de store vækstøkonomier.

Greenpeace spurgte til, hvorvidt EU vil adressere tilpasning og finansiering i sit bidrag til den globale klimaaf tale. Greenpeace anførte, at det fs va. mobilisering af klimafinansiering er vigtigt, at der ikke udelukkende er tale om privat finansiering, idet privat finansiering ikke ville være tilstrækkeligt, hvorfor det også er nødvendigt at mobilisere offentlig finansiering. Dertil fremhævede Greenpeace behovet for, at man fra dansk side rækker ud til og søger at skabe alliancer med de progressive ulande. Greenpeace opfordrede til, at man fra dansk side internt i EU arbejder for, at den globale klimaaf tale skal have en kort forpligtigelsesperiode. Greenpeace så gerne en periode på fem år, da man derved kunne undgå at fastlåse ambitionsniveauet i en længere årerække. Greenpeace opfordrede endvidere til, at Danmark og EU udviser åbenhed i forhold til et kompromisforslag fra Brasilien om differentiering af parternes forpligtelser i den globale klimaaf tale.

Landbrug og Fødevarer fremhævede ligeledes betydningen af at styrke den klimadiplomatiske indsats, da det var vigtigt, at EU ikke stod alene og som den eneste part påtog sig ambitiøse forpligtelser i en global klimaaf tale. Landbrug og Fødevarer henviste i den forbindelse til EU's konkurrenceevne.

Noah anførte, at Danmark og EU i forhandlingerne i højere grad burde fokusere på klimafinansiering, som ville være afgørende for at finde et kompromis på COP21.

92-gruppen betonedede vigtigheden af opbygning af alliancer mellem EU og ulandene, idet man så det som afgørende for at skabe en god dynamik i forhandlingerne frem mod COP21. En sådan alliance ville dog kræve, at EU var villig til at flytte sig, herunder i forhold til tilpasning og mobilisering af klimafinansiering. Man opfordrede på den baggrund til, at Danmark gik forrest. Herudover betonedede 92-gruppen, at Danmark burde arbejde for, at EU anerkendte ilandenes historiske ansvar for klimaforandringerne, hvilket var vigtigt for ulandene. Endvidere understregede 92-gruppen, at COP21 ikke udelukkende handlede om at indgå en global klimaaf tale, men også om at øge ambitionsniveauet for reduktionsindsatsen før 2020. Ligesom Greenpeace så 92-gruppen gerne, at Danmark arbejdede for, at den globale klimaaf tale skal have en 5-årig forpligtigelsesperiode.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

For så vidt angår *Vejen til Paris* forventes bred enighed om, at EU fortsat skal arbejde for en juridisk bindende ambitiøs global klimaaf tale med reduktionsforpligtelser for alle parter. Ligeledes forventes bred enighed om, at EU skal arbejde for en af tale, der er tilstrækkelig fleksibel til, at reduktionsindsatsen kan øges løbende efter 2020, hvor aftalen ventes at træde i kraft.

Hvad angår *kommunikationen af EU's INDC* forventes der enighed om Kommissionens kommunikation af EU's forventede bidrag til den nye globale klimaaf tale.

10. Regeringens generelle holdning

Der er en række centrale og svære udeståender i FN's klimaforhandlinger frem mod COP21 i Paris. Det drejer sig især om parternes villighed til at indmelde ambitiøse reduktionsindsatser i 1. kvartal af 2015, klimafinansiering, hvordan tilpasning skal afspejles i den nye globale af tale samt spørgsmålet om differentiering af parternes forpligtelser og aftalens juridiske form.

Der er derfor brug for en koordineret tilgang og fælles forståelse af EU's prioriteter frem mod Paris. Det er centralt, at EU sikres størst mulig indflydelse i forhandlingerne. Regeringen hilser derfor muligheden for at drøfte EU's prioriteter frem mod Paris med udgangspunkt i Kommissionens kommende meddelelse velkommen og forventer, at den vil være central i forhold til fastlæggelse af EU's forhand-

lingsstrategi frem mod COP21. Kommissionens meddelelse vil indgå i regeringens videre arbejde i forhold til EU's forhandlingsstrategi frem mod COP21.

Regeringen arbejder for, at EU i FN's klimaforhandlinger prioriterer fokuseret og målrettet allianceopbygning med særligt de progressive ulande, herunder de afrikanske lande og de små østater, samt øget klimadiplomati for at sikre indgåelse af en ambitiøs, juridisk bindende global klimaaf tale på COP21 med tidlige og ambitiøse reduktionsindsatser fra særligt de store udledere. I den forbindelse kan fremhæves EU's ambitiøse reduktionsbidrag til den globale klimaaf tale i første kvartal af 2015 og mangeårige klimabistand til udviklingslandene.

En global aftale i Paris vil være et stort skridt, men den vil formentligt ikke i sig selv være tilstrækkelig til at holde den globale temperaturstigning under to grader. Derfor arbejder regeringen for at sikre en fleksibel aftale, så parterne løbende kan øge reduktionsindsatsen samt for et globalt og langsigtet reduktionsmål. Dette er også prioriteter for de afrikanske og mindst udviklede lande samt de små østater, og Danmark arbejder derfor for at styrke alliancen med disse grupper ved at fremme de fælles prioriteter med henblik på at lægge pres på nogle af de større og mindre progressive parter.

Regeringen arbejder ligeledes for, at EU har fokus på at adressere klimatilpasning i den nye aftale og mobilisere klimafinansiering til ulandene, herunder særligt privat klimafinansiering, da dette er centralt for ulandenes omstilling til lavemission samt for at øge den globale reduktionsindsats før 2020. Det er dog fortsat ganske usikkert, hvordan det endelige kompromis på klimafinansiering vil se ud.

Regeringen arbejder også gennem EU for, at den nye globale aftale omfatter alle sektorer. Danmark har bl.a. sikret, at det er blandt EU's prioriteter, at udledninger fra skibs- og luftfart skal omfattes af den globale aftale. Derudover har Danmark bidraget til EU's fokus på at øge reduktionsindsatsen før 2020. På COP20 i Lima var den danske indsats bl.a. med til at sikre, at det lykkedes at fortsætte og intensivere indsatsen for at reducere de globale udledninger før 2020. Endelig har Danmark gennem flere år arbejdet for udfasning af subsider til forbrug af fossile brændstoffer og har medvirket til, at dette nu er blandt EU's prioriteter.

For så vidt angår *Vejen til Paris* støtter regeringen således, at EU arbejder for en juridisk bindende ambitiøs global klimaaf tale med reduktionsmål for alle parter. Ligeledes støtter regeringen, at EU arbejder for en aftale, der er tilstrækkelig fleksibel til, at reduktionsindsatsen kan øges løbende efter 2020, hvor den nye aftale ventes at træde i kraft.

Hvad angår *kommunikationen af EU's INDC* støtter regeringen, at EU's bidrag er i overensstemmelse med beslutningen fra DER i oktober 2014 om en politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030, og at EU's bidrag kommunikeres til FN's klimasekretariat i første kvartal af 2015 i overensstemmelse med beslutningerne fra COP19 og COP20.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Energiunionen

KOM-nummer foreligger ikke

Nyt notat

1. Resumé

På energirådsmødet den 5. marts forventes en præsentation fra Kommissionen og udveksling af synspunkter om den strategi og handlingsplan for etablering af en Energiunion, som Kommissionen forventes at fremlægge den 25. februar 2015. Det forventes, at Det Europæiske Råd skal tiltræde strategien på mødet den 19.-20. marts 2015.

2. Baggrund

På mødet i Det Europæiske Råd den 26.-27. juni 2014 blev det aftalt at etablere en "modstandsdygtig Energiunion med en fremadskuende klimapolitik", som en af fem strategiske prioriteter for EU i de næste 5 år.

Ideen med en Energiunion opstod oprindeligt med Jacques Delors forslag om et europæisk energifællesskab (2010) og udspringer af et ønske om at styrke EU's interne og eksterne energipolitik. Behovet for at skabe en mere sammenhængende europæisk energipolitik er sidenhen aktualiseret af den geopolitiske situation, den nyligt indgåede aftale blandt EU's stats- og regeringschefer om 2030-rammen for energi- og klimapolitikken og Juncker-kommissionens tiltrædelse.

Da kommissionsformanden omtalte Energiunionen i sin præsentation af de politiske retningslinjer for den nye Kommission den 15. juli 2014, lagde Juncker bl.a. vægt på behovet for at samle EU's ressourcer, kombinere infrastruktur, forene EU's forhandlingsstyrke over for tredjelande, diversificere energikilder og mindske energifafhængigheden. Derudover fremhævede Juncker ambitionen om, at EU forbliver førende inden for vedvarende energi, øger energieffektiviteten og fører an i kampen mod den globale opvarmning.

Næstformanden for Kommissionen med ansvar for Energiunionen Maros Šefčovič har fået i opdrag at etablere de strategiske rammer for Energiunionen, og han skal koordinere indsatser og samarbejdet mellem de 12 kommissærer, der vil blive involveret i arbejdet med Energiunionen.

I sin tiltrædelsestale præsenterede Šefčovič en Energiunion baseret på følgende fem elementer; 1) forsyningssikkerhed, 2) konkurrenceevne og gennemførelse af det indre energimarked, 3) begrænsning af energiforbruget via energibesparelser og energieffektivitet, 4) reduktion af CO₂ og 5) forskning og innovation.

3. Formål og indhold

Der forventes på energirådsmødet en præsentation fra Kommissionen og udveksling af synspunkter om den strategi og handlingsplan for Energiunionen, som Kommissionen forventes at fremlægge den 25. februar 2015.

Det forventes, at strategien både vil indeholde videreførelse af kendte politikker og initiativer samt nye initiativer. Det forventes endvidere, at de fem elementer, som Šefčovič redegjorde for i sin tiltrædelsestale den 20. oktober 2014, vil udgøre strukturen i den kommende strategi.

Strategiens initiativer inden for elementet **forsyningssikkerhed** kan bl.a. forventes at have fokus på implementering af EU's Forsyningssikkerhedsstrategi (KOM (2014) 330), diversificering af energiforsyningen, styrket koordinering af den eksterne energipolitik, tættere samarbejde med EU's nabolande bl.a. gennem styrkelse af Energifællesskabet samt styrkelse af EU's forhandlingsevne i forhold til leverandører fra tredjelande f.eks. gennem frivillig gasindkøb.

Inden for elementet om **konkurrenceevne og det indre marked** kan strategien forventes at have fokus på bl.a. fuld implementering af 3. liberaliseringspakke, vedtagelse af netregler, dvs. fælleseuropæiske regler for drift, planlægning og brug af de europæiske el- og gassystemer, tilvejebringelse af den nødvendige grænseoverskridende infrastruktur f.eks. ved implementering af infrastrukturprojekter af fælleseuropæisk interesse (PCI-projekter), øget regionalt samarbejde om bl.a. landenes tilgang til kapacitetsmekanismer, herunder ved krav til de lande, der måtte overveje indarbejdelse af et kapacitetsmarked, om ikke at gribe forstyrrende ind i det indre energimarked. Desuden forventes der et styrket fokus på detailmarkedet i forhold til smart grids og udrulning af intelligente elmålere.

Energiunionens tredje element, **begrænsning af energiforbruget via energibesparelser og energieffektivitet** forventes også at blive en vigtig del af det fremtidige samarbejde. Det forventes, at strategien inden for dette element især vil tage udgangspunkt i revisioner og mulige stramninger af allerede iværksatte initiativer som energieffektivitetsdirektivet, ecodesigndirektivet, energimærkningsdirektivet og bygningsdirektivet.

Strategiens initiativer inden for det fjerde element i Energiunionen, **reduktion af CO₂**, forventes at fokusere på de globale klimaforhandlinger, reform af EU's kvotehandelssystem, fortsat udbygning af VE, Carbon Capture and Storage-direktivet, politik for bæredygtige biobrændstoffer og bæredygtig biomasse og EU's fremtidige forvaltningssystem for 2030-målene.

Endelig er der Energiunionens femte element, **forskning og innovation**, hvor strategien især forventes at have fokus på implementering af EU's nuværende forskningsindsatser (Horizon 2020 og SET-planen).

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Udveksling af synspunkter om strategi og handlingsplan for Energiunionen har ikke umiddelbart konsekvenser for dansk lovgivning.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Udveksling af synspunkter om strategi og handlingsplan for Energiunionen har ikke umiddelbart statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Udveksling af synspunkter om strategi og handlingsplan for Energiunionen har ikke umiddelbart konsekvenser for erhvervslivet.

Beskyttelsesniveauet

Udveksling af synspunkter om strategi og handlingsplan for Energiunionen skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Samlenotatet er sendt i høring forud for møde i Klima-, Energi- og Bygningspolitisk Specialudvalg den 2. februar 2015. Følgende bemærkninger fremkom på mødet i specialudvalget:

Dansk Energi støttede regeringens arbejde for, at Energiunionen bør fokusere på de langsigtede mål for en lavemissionsøkonomi samt på et effektivt og integreret indre energimarked. Dansk Energi bemærkede endvidere, at strategien for Energiunionen bør udarbejdes i tæt samspil med Kommissionens arbejde med 2030-forvaltningssystem, og at denne forvaltningsramme så vidt muligt bør indrettes til effektivt at fremme de fælles 2030-målsætninger. Endelig fremhævede Dansk Energi en ambitiøs strukturel reform af ETS, en snarlig indfasning af den foreslåede Markeds-Stabilitets Reserve (MSR) og fokusering på udbygningen af VE og EE som væsentlige elementer i Energiunionen.

Greenpeace beklagede, at Danmarks målsætning om 100 pct. vedvarende energi ikke var afspejlet i teksten og mente, at "vedvarende energi" burde være indeholdt i en af titlerne på Energiunionens fem elementer. Vedvarende energi var heller ikke direkte nævnt i beskrivelsen af forventningerne til Energiunionens fjerde element, "reduktion af CO₂". I teksten henvistes til lavemissionsøkonomi og lavemissionsteknologier, som også understøtter CCS og atomkraft. Greenpeace mente, at Danmark skulle arbejde for en målsætning om 100 pct. vedvarende energi også på EU-plan.

NOAH fremførte, at markedet kun kan løse problemer, hvis der er en decideret politik. Det indre energimarked bør således ikke optræde som et mål i sig selv, men som et middel til at nå nogle mål. Klimaet bør i den sammenhæng være det vigtigste mål for Energiunionen.

Vedvarende Energi bemærkede, at der er stor sammenhæng mellem de fem elementer i Energiunionen, og at Danmark bør arbejde for, at de fem elementer ikke behandles isoleret, men bliver tænkt sammen.

Vindmølleindustrien bemærker, at regeringen bør fremhæve bidraget fra vedvarende energiresourcer til elementerne i Energiunionen, særligt i forhold til forsyningssikkerhed, dekarbonisering og forskning og udvikling. Vindmølleindustrien opfordrer til, at et tættere regionalt samarbejde om anvendelse af havvind fremhæves som et konkret deliverable i indsatsen mod en energiunion, ligesom fastlæggelsen af et effektivt og ubureaukratisk forvaltningssystem for 2030-målene skal stå centralt i udviklingen af energiunionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Da strategien fortsat er under udarbejdelse, er der endnu ikke kendskab til medlemslandenes holdninger hertil. Det er dog vurderingen, at medlemslandene overvejende er positivt stemt overfor etableringen af Energiunionen baseret på de fem nævnte elementer.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter etableringen af en "modstandsdygtig Energiunion med en fremadskuende klimapolitik".

Regeringen lægger vægt på, at strategien for Energiunionen fokuserer på at realisere det langsigtede mål om en lavemissionsøkonomi i 2050 og adresserer eventuelle barrierer, der kan stå i vejen for realiseringen af dette mål. Regeringen lægger også vægt på, at Energiunionen fokuserer på at skabe et effektivt energimarked, der både kan styrke EU's energiforsyningssikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed. EU's 2030-mål for CO₂-reduktioner, vedvarende energi og energieffektivitet tjener som vigtige skridt på vejen til at realisere dette mål.

Regeringen støtter Kommissionens sigte mod en mere integreret klima- og energipolitik, der tilstræber større sammenhæng og synergi mellem de forskellige elementer i energi- og klimapolitikken, herunder bedre koordinering med relevante politikområder (eksempelvis handels-, udenrigs-, transport- og landbrugspolitikken).

Med det langsigtede perspektiv for at nå klima- og energimålsætningerne for 2030 og 2050 in mente, mener regeringen, at Energiunionen skal:

- Sikre at det indre energimarked, som bør være kernen i Energiunionen, fuldt ud implementeres og styrkes yderligere for at fremme forsyningssikkerheden og sikre konkurrencedygtige energipriser. Styrket regionalt samarbejde, fremme af markedssignaler i el- og gasreguleringen og udbygning af energiinfrastrukturen med pligt til at holde forbindelserne åbne er væsentlige redskaber i den sammenhæng. Udviklingen af øget fleksibilitet på både udbuds- og efterspørgselssiden i navnlig elmarkedet er afgørende elementer i bestræbelserne på at absorbere betydelige mængder fluktuierende VE på omkostningseffektiv vis.
- Fortsat fokusere på reduktion af energiforbruget via energieffektiviseringer og udbygning af vedvarende energi som væsentligste midler til at nå EU's langsigtede energi- og klimamål. Et effektivt og ubureaukratisk forvaltningssystem til at sikre opfyldelse af 2030-målene vil i den forbindelse være helt afgørende, og det kan samtidig fremme fuld implementering af det indre energimarked.
- Gennemføre en strukturel reform af EU's kvotehandelssystem med henblik på at sikre et tilstrækkeligt prissignal som incitament til investeringer i vedvarende energi. Et væsentligt styrket kvotehandelssystem er centralt for EU's indsats for at opfylde de langsigtede klimamålsætninger.
- Styrke europæisk energidiplomati i lyset af de senere års geopolitiske begivenheder og den globale konkurrence om energiressourcer. En styrkelse af EU's eksterne energipolitik og partnerskaber og bedre koordinering af EU's eksterne energipolitik kan medvirke til at diversificere den eksterne energiforsyning, forbedre infrastruktur og afhjælpe afbrydelser i markedet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.